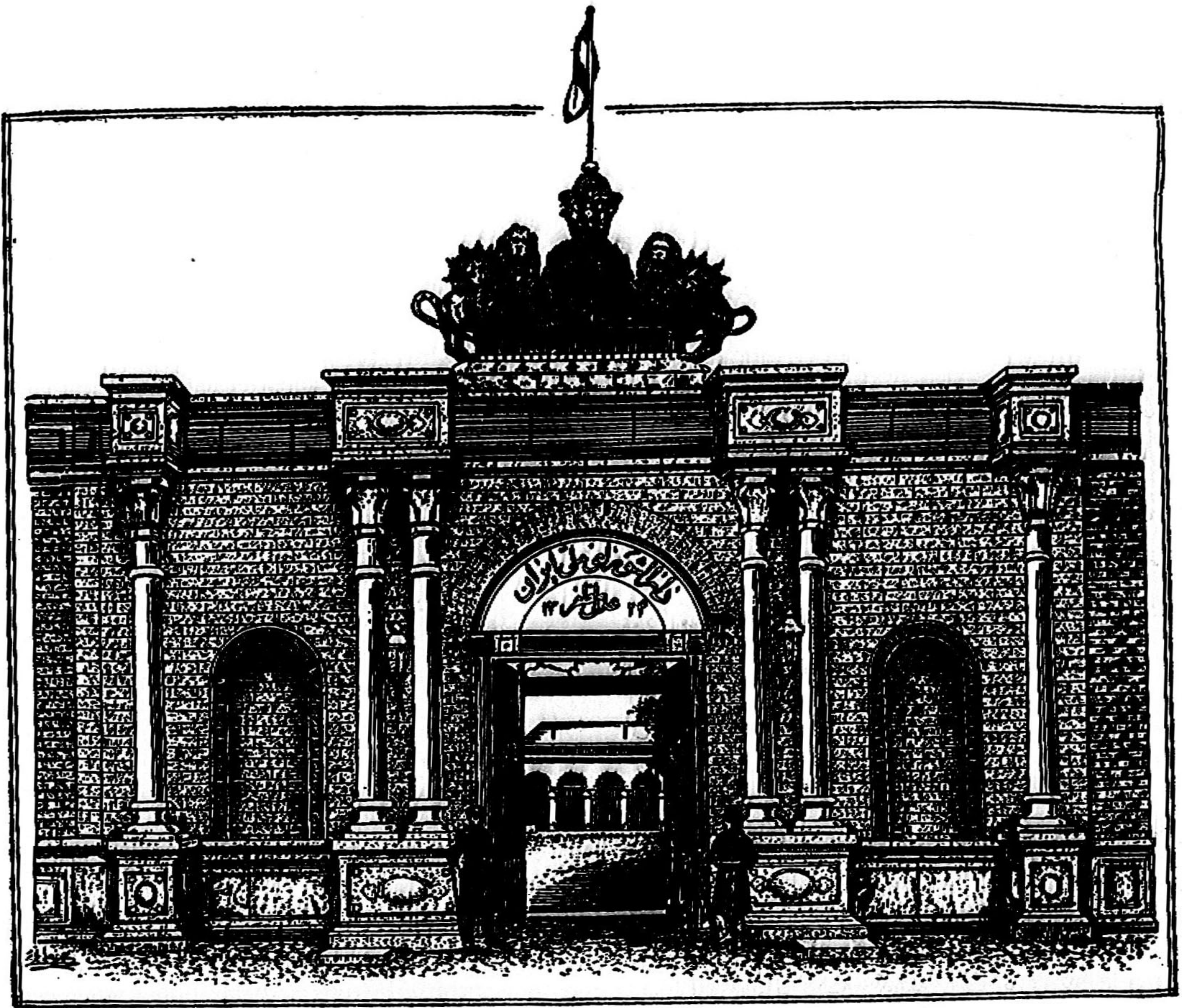

دوره ششم تقنینیه

<p>جلسه ۱۱۷</p>	<h1>مذاکرات مجلس</h1>	<p>شماره - ۸۲</p>
<p>تاریخ تأسیس آذر ۱۳۰۵ جلسه یکشنبه ۲۱ خرداد ماه ۱۳۰۶ مطابق ۱۲ ذیحجه ۱۳۴۵</p>	<p>مندرجات فقط شامل مذاکرات مشروح جلسات مجلس شورای ملی خواهد بود پس از ختم هر جلسه کلیه مذاکرات در یک شماره منتشر میشود. مطبعة مجلس</p>	<p>قیمت اشتراك داخله ایران سالیانه ده تومان خارجه « دوازده تومان قیمت تک شماره یک قران</p>

فهرست مندرجات

	از صفحه	عنوان	
	۱۶۴۱	تصویب مرخصی آقایان لبقوانی - محقق - یاسائی	۱
		فوریت طرح قانونی راجع به کسر عشر حقوق مستخدمین غیر متاهل از سنه	۲
	۱۶۴۲	۱۳۰۷ و تصویب فوریت طرح مزبور	
		مذاکره در اطراف خبر کمیسیون بودجه راجع به $\frac{2}{11}$ مخارج مملکت در اردی بهشت	۳
۱۶۵۸	۱۶۴۲	و خرداد و تصویب آن	
		قانون اجازه پرداخت $\frac{2}{11}$ بودجه های مصوب پرداختی اسفند ماه ۱۳۰۵ برای مخارج دو ماهه	۴
	۱۶۶۰	اردی بهشت و خرداد ماه ۱۳۰۶	

مذاکرات مجلس

دوره ششم تقنینیه

صورت مشروح مجلس يك شنبه ۲۱ خردادماه ۱۳۰۶ مطابق ۱۲ ذیحجه ۱۳۴۵

جلسه ۱۱۷

غائبین با اجازه جلسه قبل
 آقایان : حاج علی اکبر امین - اسفندیاری - نظام
 مافی - سید ابراهیم ضیاء - حیدری مگری - قوام
 شیرازی - امیر تیمور کلالی - فرشی - عدل - سلطان

(مجلس سه ساعت قبل از ظهر ریاست
 آقای پیرنیا تشکیل گردید)
 (صورت مجلس پنجشنبه هیجدهم خرداد
 را آقای بنی سلیمان قرائت نمودند)

ابراهیم خان عامری - زعیم - میرزا احمدخان بدر .

غائبین نی اجازه جلسه قبل

آقایان : علیخان اعظمی - حشمتی - نوبخت - حاج حسن آقا ملک

در آمدگان با اجازه جلسه قبل

آقایان : محمد تقی خان طباطبائی - بهبهانی - آیت الله زاده اصفهانی .

در آمدگان نی اجازه جلسه قبل

آقایان : حاج میرزا حبیب الله امین - شریعت زاده میرزا محمد تقی بهار - طباطبائی دیبا - میرزا حسنخان وثوق

رئیس - صورت مجلس اعتراضی ندارد ؟

(گفته شد خیر)

رئیس - صورت مجلس تصویب شد

رئیس - وارد دستور می شویم . چند فقره خبر از

کمیسیون عرایض و مرخصی رسیده است قرائت میشود خبر مرخصی آقای لیقوانی

(بمضمون آتی خوانده شد)

آقای لیقوانی نماینده محترم بواسطه کسالت مزاج و اقدام

بمعالجه تقاضای سه ماه مرخصی از روز حرکت نموده کمیسیون تقاضای ایشان را دو ماهه تصویب و خبر آرا

به مجلس شورای ملی تقدیم میدارد . و ضمناً به نماینده محترم تذکر میدهد که از تاریخ تصویب لغایت مدت سه

ماه حق استفاده از دو ماه مرخصی خود خواهند داشت رئیس - رأی میگیریم به مرخصی دو ماهه آقای

لیقوانی آقایان موافقین قیام فرمایند .

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد . خبر مرخصی آقای محقق .

(بشرح ذیل خوانده شد)

آقای محقق نماینده محترم بموجب تصدیق طبیب بواسطه

معالجه مرضی که دارند تقاضای چهار ماه مرخصی از روز

آن چون با اساس آن مخالفتی دارم مخالفم و چیزی فرمودند که جواب داده شود ، بنده عرضی ندارم .

رئیس - رأی می گیریم بفوریت این طرح آقایان موافقین قیام فرمایند .

(اغلب برخاستند)

رئیس - تصویب شد . آقای طاهری

دکتر طاهری - بنده عرضم راجع به دستور بود .

چون اضافات وزارت فوائد عامه و وزارت امور خارجه مطرح است . خواستم تقاضا کنم که لایحه دو دوازدهم

مطرح شود که تکلیف مستخدمین دولت معلوم شود که فوق العاده در مضیقه هستند .

رئیس - آقایان دکتر سنگ و بامداد و فرهنگم

همین پیشنهاد را کرده اند . مخالفتی ندارد ؟

(گفته شد . خیر)

رئیس - ماده واحده قرائت میشود .

(بمضمون آتی خوانده شد)

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز خواهد بود مخارج

دولت را بابت دو ماهه اردی بهشت و خرداد ۱۳۰۶

از قرار دو دوازدهم بودجه های مصوب و در حدود پرداختی که برای اسفند ماه ۱۳۰۵ تصویب شده است

با رعایت قوانین مربوطه به این مخارج علی الحساب تأدیه نماید .

تبصره ۱ - برای مخارج وصول عوائد انحصار قند و شکر و چای و مالیات راه معادل پنج درصد عایدات

مزبوره به این شرط به دولت اعتبار داده میشود که وجوه مزبوره فقط در سرحدات صرف

نفتیش سواحل و جلوگیری از قاچاق و مخارج اداری گمرک از بابت وصول این عایدات شود و وزارت مالیه

مجاز است فقط در فروردین و اردیبهشت و خرداد ماه هذمه السنه از قرار $\frac{۲}{۱۲}$ صد پنج مذکور را پرداخت نماید

تبصره ۲ - وزارت مالیه مکلف است بودجه وصول عوائد

نظر بفوائد منظوره از کثرت نفوس ، نظر بجلوگیری از يك خطر عظیم ، نظر بمراعات حفظ الصحه ،

نظر به دلایل کثیره امضاء کنندگان طرح قانونی مشروحه ذیل را با قید يك فوریت پیشنهاد میکنیم

ماده واحده - دولت موظف است عشر حقوق کلیه مستخدمین کشوری را که مشمول قانون استخدام هستند

از اول فروردین ۱۳۰۷ تا زمانیکه عیال اختیار نکرده اند به منفعت خزانه دولت ضبط نمایند .

رئیس - آقای رفیع

حاج آقا رضا (رفیع) - تقاضای فوریت شده است . مخالفی اگر دارد حرف بزند بعد من حرف میزنم .

رئیس - آقای باسائی

باسائی - موافقم .

رئیس - آقای دهستانی

میرزا بدالله خان (دهستان) - موافقم .

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - موافقم خیلی هم موافقم .

رئیس - آقای افشار

افشار - عرض میکنم . اگر این طرحی که پیشنهاد شده است منظور آقایان این است که حالا مطرح شود

بنده اصولاً مخالفم . ولی اگر مقصود فوریت آنست نظر باینکه بنده اصولاً با مطرح شدن آن مخالفم با فوریتش

هم مخالفم . اگر آقایان مایلند برود به کمیسیون مربوطه و در آنجا در اطراف این طرح مذاکرات و تبادل نظر بشود

ضرر ندارد والا اگر میل دارند که مطرح شود موقعبکه مطرح شد نظریات خودم را عرض میکنم

رئیس - با فوریتش مخالفید ؟

افشار - بلی

رئیس - آقای باسائی

باسائی - چون ایشان مخالفتی نکردند فقط فرمودند با فوریت

حرکت نموده بودند کمیسیون سه ماه مرخصی ایشان را تصویب و خبر آرا به مجلس شورای ملی تقدیم میدارد و ضمناً به

نماینده محترم تذکر میدهد که از تاریخ تصویب در ظرف چهار ماه حق استفاده از سه ماه مرخصی خواهند داشت

رئیس - رأی می گیریم آقایان موافقین قیام فرمایند

(اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد . خبر مرخصی آقای باسائی

(اینطور خوانده شد)

آقای باسائی نماینده محترم برای مسافرت به سمنان از تاریخ ۲۶ اردی بهشت لغایت يك هفته تقاضای مرخصی

نموده کمیسیون تقاضای ایشان را از تاریخ ۲۶ اردی بهشت تا اول خرداد ماه تصویب و خبر آن را به مجلس شورای

ملی تقدیم میدارد

رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده معلوم است که مخالفتی ندارم ولی میخواستم در مجلس عرض کنم که کمیسیون

مرخصی این جور بی در پی اجازه ندهد . حالا مال آقای باسائی که گذشته است کاری ندارم و باید

داده شود زیرا که ایشان همیشه در مجلس حاضر بوده اند . غرض من این است که کمیسیون عرایض وضع مجلس

را در نظر بگیرد که متصل رئیس نکویند بکنفر باید بیاید تا رأی بگیریم ماصد و پانزده نفر در این جاهستیم

از ۱۱۵ نفر ۸۰ نفر هیچوقت بیشتر حاضر نیست ، بالاخره باید يك فکری کرد و يك ترتیب اساسی داد که

لا اقل اینصورت مجلس برای ما نفرین نباشد

رئیس - رأی می گیریم به مفاد این خبر آقایانیکه تصویب میفرمایند قیام کنند

(اغلب نمایندگان قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد . طرح پیشنهادی آقای رفیع و جمعی از آقایان

(بمضمون ذیل خوانده شد)

انحصار قند و شکر و مالیات راه را از تیرماه ۱۳۰۶ طوری تعدیل نماید که از صدی سه عوائد مزبور به تجاوز نکند.

رئیس -- آقای رفیع

حاج آقا رضا (رفیع) - عرض میکنم که تمام آقایان که باین اعتبارها رأی میدهند فقط و فقط از نقطه نظر اشخاص ضعیف و آزان و آن نظامیهائی که در سرحدات هستند رأی میدهند. کسانیکه به صحیفه سجادیه آشنا هستند میدانند که حضرت درباره حافظین اسلام چه میگوید بالاخره آزانهای بدبخت که در زمستان سرد حافظ اموال ما هستند. بنده خبر دارم که فروردین آنها را که تصویب کردیم تا پنجم خرداد نداده بودند. مال بلدی را نداده بودند. مال اجزاء جزء را نداده بودند. فقط مالیه بین مدیران کل تقسیم کرده بود و بعد از دو ماه فکر میکنند که بینه به سایرین بدهد یا نه. اگر اسم اجزاء جزء و آنهاست که عرض کردم نبود اصلاً يك دوازدهم تصویب نمیشد. آقایانیکه يك دوازدهم را تصویب میکنند فقط برای خاطر ضعف و برای آن اشخاصی است که در سرما و گرما کار میکنند. تبصره هم پیشنهاد میکنم که این دوازدهم که تصویب میشود در عرض يك هفته در بین تمام بالسویه تقسیم شود...

بکنفر از نمایندگان - این عملی نیست

رفیع - مال مرکز در ظرف يك هفته و ولایات دو هفته بیشتر طول نکشد نه اینکه ما حالا تصویب کنیم و سه ماه دیگر ندهند.

وزیر مالیه - بنده تصور میکنم که تعیین مدت و توضیح وقت در قانون خوب نباشد. برای اینکه فرضاً اگر تأخیری شده باشد نمیتوانم الکار کنم چون اطلاع صحیحی ندارم (بطور قطع يك علقی در تأخیر آنها بوده است البته این تذکر حضرتعالی خوب است و بنده سعی و تأکید خواهم کرد که بهیچوجه تبعیض در صدور در خواست و پرداخت نشود. ولی گمان نمیکم که در قانون نوشتن

مدت و وقت معلوم کردن يك هفته یا دو هفته يك چیز خوبی باشد.

رئیس -- آقای دشتی

دشتی - موافقم.

رئیس -- آقای مهدوی

مهدوی - بنده مخالفم راجع به تبصره دوم است و مصارف وصول عایدات انحصاری. البته آقایان نمایندگان در نظر دارند که در يك دوازدهم فروردین صدی دو برای این کار منظور شده بود. و باز هم در نظر دارند که شرح مبسوطی رئیس کل مالیه بعنوان وزیر مالیه نوشته و سواد آرا برای نمایندگان محترم فرستاده بود و يك اعتراضی کرده بود که در دوره پنجم که این قانون از مجلس گذشت صدی هشت برای مصارف عایدات انحصاری معین شد. چون مؤسسه انحصار البته همانطور که بر آورد کرده بودند شاید صدی هشت را لازم داشته باشد ولی در همان موقع بعضی از نمایندگان ایراد کردند (که شاید در صورت مجلس هم هست) که چون این عایدات در كمرک در سرحد گرفته میشود صدی هشت لازم نیست وزیر مالیه وقت جواب داد که این اعتبار است برای تأسیس اداره انحصار و همچو بخاطر میآید که همان وقت که این قضیه مطرح بود عنوان شد که اگر این مالیات در سرحد گرفته شود صدی نیم یا صدی يك بیشتر خرج نداشته باشد ولی اگر بنا باشد مؤسسه انحصار داشته باشیم شاید این مبلغ خرج شود. بعقیده بنده يك سوء استفاده از این لفظ اعتبار پیدا شد و در این دو ساله يك مبلغ زیادی که در حدود همان صدی هشت و صدی شش باشد در مرکز و ولایات بدون جهت صرف تأسیس يك ادارات عریض و طویل شد و مخارج آنها را از عایدات انحصار قند و شکر مصرف کردند در دوره ششم در کمیسیون بودجه از اول نظر آقایان اعضاء کمیسیون این بود که این ترتیب را بهم بزنند و مادام که مؤسسه انحصاری در مملکت درست نشده است و از

طرف مالیه كمرک مأمور گرفتن مالیات انحصار است نگذارند اداره دیگری داشته باشد تا رسید بموقعی که يك دوازدهم فروردین را تصویب می کردیم. بنده پیشنهاد کردم صدی نیم و یکی از آقایان صدی دو پیشنهاد کردند و گذشت تا اینکه از وزارت مالیه صورت خواستیم و دیدیم که حقیقه خیلی زیادی است مثلاً خراسان را نوشته بودند نه هزار تومان. هشتصد تومان کجا کاشان چطور. بزد فلان. سبزوار کجا. در هر حال در هر جا يك مصارفی بود و شاید صدی شش و صدی هشت میشد و با مصارف مالیات راه که حساب میکردیم در حدود چهار صد هزار تومان میشد. این بود که بالاخره در کمیسیون مذاکرات زیادی که با رئیس کل مالیه کردند او اعتراض داشت که قبل از اینکه مأمورینی که برای این کار در خارج و در مرکز بوده اند حقوقشان داده شود نمی شود آنها را خارج کرد. بر اثر پیشنهادی که نماینده محترم آقای دشتی دادند قرار شد که چون آن مصارف را کرده است و قبلاً ما آنها را خارج نکرده ایم صدی پنج از بابت این سه ماه به آنها داده شود و بعد از سه ماه از اول ماه چهارم آن ادارات را منحل کنند چنانچه در روزنامه هم امروز خواندم که وزیر مالیه ر رئیس کل مالیه اینرا تذکر داده اند که ادارات را منحل کنند. و در کمیسیون بودجه آقای شیروانی پیشنهاد کردند تصویب هم شد که صدی سه از اول ماه چهارم باشد. وزارت مالیه مکلف است بودجه وصول عوائد انحصار قند و شکر و مالیات راه از تیرماه ۱۳۰۶ طوری تعدیل نماید که از صدی سه عوائد مزبور تجاوز نکند. بنده باز با این صدی سه مخالفت دارم و عقیده ام این است که مخالفم با يك دلیلی است. بودجه كمرک در ۱۳۰۴ نهصد و بیست و نه هزار تومان بوده است. بودجه اداره كمرک در ۱۳۰۴ تشکیل شده است با نهصد و بیست و نه هزار تومان و کسری. در ۱۳۰۱ هم همین ۹۲۹ هزار تومان و کسری را به

كمرک میدادیم و شش میلیون و هشتصد هزار تومان عایدات كمرکی داشتیم. در ۱۳۰۵ عایدات كمرکی نه میلیون و ششصد و سی هزار تومان بوده است ولی نمیدانم چطور شده است که بودجه كمرک از طرف مالیه ۸۱۲ هزار تومان شده و صد و هفده هزار تومان کسر شده است در صورتیکه عایداتش سه میلیون زیاد شده است. وزارت مالیه برای اینکه يك مصارفی برای عایدات قند و شکر تخصیص دهد و از آنطرف هم در کمیسیون بودجه نگوید که من بودجه ام را زیاد کرده ام صد و دوازده هزار تومان از بودجه كمرک کم کرده و آورده است در بودجه وزارت مالیه و ۹۲۹ هزار تومان بودجه كمرک را ۸۱۷ هزار تومان کرده است و آنوقت ۲۹۵ هزار تومان به عنوان مصارف انحصار درست کرده است بنده خودم رفتم به كمرک و تحقیقات کردم که این مبلغی که به شما داده می شود شما مأمورین متخصصی برای وصول قند و شکر دارید؟ گفتند خیر تمام این بودجه که به كمرک داده می شود مخارج وصول عایدات كمرکی است و همانطور که مأمور ما عایدات كمرک را میگیرد از طرف مالیه هم مقرر شده است که عایدات قند و شکر را بگیرد و هیچ خرج این کار نمی کنیم. این است که من معتقدم برای اینکه آن وجه بیشتر مصرف نشده باشد در کمیسیون بودجه همان ۹۲۹ هزار تومان را بخرج اداره كمرک بیاورند و صد و هفتاد و هشت هزار تومان برای وصول عایدات انحصار قند و شکر بیشتر مصرف نداریم و این ۱۷۸ هزار تومان با صدی دو هم برابری نمیکند یعنی صد دو مطابق عایدات ۱۳۰۵ بیش از دو بیست و چند هزار تومان می شود و حال اینکه دولت بیش از ۱۷۸ هزار تومان بودجه كمرک را اضافه نکرده است. اگر چه این بودجه که به كمرک اضافه کرده اند مال خود كمرک است و بهیچوجه مربوط به عوائد قند و شکر نیست معذک بنده تصور می کنم که صدی دو کاملاً کافی است و دیگر اینکه يك عبارتی در

تبصره که آقای دشتی پیشنهاد کرده اند و قبول شده است نوشته شده (فقط در سرحدات) که ممکن است سوء استفاده مالی از این تبصره بکند و این صدی سه را صدی يك و نیم آنرا در سرحدات و مابقی آنرا در ادارات وزارت مالیه خرج کنند بنا بر این بنده این تبصره را پیشنهاد می کنم و صدی دو هم بعقیده بنده کافی است.

شیروانی (مخبر) - نماینده محترم که خودشان عضو کمیسیون بودجه هستند تصدیق میفرمایند که کمیسیون بودجه بقدری در این قبیل مسائل دقت می کند و در حقیقت دولت را تحت فشار می گذارد و تمام جزئیات را رعایت میکند که کمتر جای حرف برای مجلس شورای ملی باقی باشد. مسائلی را که فرمودند در موقع يك دوازدهم اول هم نماینده محترم این مسئله را بکمیسیون تذکر دادند و مخصوصاً کمیسیون هم در تعقیب اظهارات ایشان تحقیقاتی کرد و معلوم شد که اطلاعات ایشان کاملاً از روی ارقام و تحقیق و رسیدگی است و يك خرجهایی هم از این محل میشده یعنی این محلی را که مامانحصراً میخواهیم صرف راه آهن بشود کم کم میخواهند يك راهی باز کنند که يك تبذیراتی بشود. کمیسیون بودجه این نکته را در نظر گرفت و در این مدت مشغول تحقیقات و حساب بود و فقط چیزی را که باید رعایت کرد این است که بدون حساب و بدون اینکه داخل در جزئیات بشویم نباید يك مبلغی را بالا ببریم یا پائین بیاوریم. زیرا می بینیم که يك وقت دچار اشکالات میشویم همیشه در قوانین باید طرق عملی آن رعایت شود. ما در موقعی که آن دو دوازدهم را گذرانیدیم دیدیم که وزارت مالیه دچار مشکلات شد. راست است که يك قسمت از این مشکلات مرکزی و ولایات چیزهایی بود که تأثیری در وصول عایدات انحصار نداشت ولی يك قسمت از این مشکلات هم متوجه سرحدات شد و شاید يك مبلغی هم از این راه خسارت وارد آمد. الان قاچاق در طرف

جنوب کم کم رواج پیدا کرده و جلوگیری از این کار مسلماً خرج دارد. پیشنهادی را که در کمیسیون بودجه آقای دشتی فرمودند يك پیشنهادی است که تمام مقاصد نماینده محترم و اشخاصیکه دقت دارند که این پول تبذیر و صرف اداره سازی نشود انجام می گیرد زیرا ایشان در آن پیشنهاد تصریح کرده اند که این پول باید منحصراً در سرحدات خرج شود و هر چه ما در سرحدات زیادتر پول خرج کنیم قطعاً به تکثیر عایدات انحصار کمک میکنیم. البته يك خرج های بیموردی نباید بشود. بنده یقین دارم که الان وزارت مالیه در صد تهیه چند کشتی ساحلی است برای نفتیشات سواحل جنوب که این کار با سرعت اوقات بشود و چون این کار برای ازدیاد عایدات همین محل است اگر بیشتر از صد هشت هم خرج بکنند نفع دارد که ضرر ندارد و اما در تبصره دوم آن اصلاحی را که فرمودند چون در تبصره اول ذکر شده است دیگر ازومی ندارد ولی برای اینکه خوب تأکید شود که منحصراً در سرحدات این پول خرج شود محل اختلاف نیست ولی این نکته را باید در نظر گرفت که هر روز که ما پیش میرویم برای اجرای این قانون چه از نقطه نظر داخلی و چه خارجی در قسمت وصول عایدات دچار اشکال میشویم. هر روز طریق قاچاق را یاد میگیرند و قاچاق را تقویت میکنند و برای جلوگیری از قاچاق هم تصدیق میفرمایند خرج لازم است و باید يك یوطائی در سرحدات خرج کنیم. خلاصه عرض میکنم که هر قدر ما بخواهیم صرفه جوئی بکنیم ضرر بعایدات خودمان میزنیم و البته در عین حال دوائر مرکزی که رای این کار غیر لازم است باید منحل کنیم و همان عضو را بفرستیم در سر حد کار بکنند.

رئیس - آقای دادگر

دادگر - موافقم

رئیس - آقای آقاسید یعقوب

آقاسید یعقوب - بنده ناچارم تحت عنوان مخالفت چون آقای رئیس الوزراء و وزیر مالیه تشریف دارند يك تذکری بدهم. بنده حقیقه خبیلی تعجب کردم. امروز سؤال کردم که کاغذ های من را چرا نمی برند شمیران. گفتند از بازدهم اردی بهشت پست شمیران از بین رفته است. چرا از بین رفته است برای اینکه اعتبار بهشان نداده اند. عرض میکنم که نازه این جور کرده اند مستخدمین و زارتخانها را. هیچ این ترتیب نبوده است که اگر سرمایه حقوقشان داده نشود و قدری تأخیر بیفتد بکلی همه چیز از بین برود. باید روح عدالتانه و عواطفانه و برادرانه در قوه مقننه و مجریه باشد که دست بدست هم بدهند و کار را از پیش ببرند نه اینکه در مقام ایراد گیری برآئیم که چرا يك روز عقب انداختی و چون عقب انداختی پس من هم کار نمیکنم. بنده نمیدانم بچه زبان عرض کنم. بنده نمیخواهم ایراد کنم که مستخدمین قوه مجریه در مقام ایراد گیری برآمده اند که چرا قوه مقننه اعتبار يك دوازدهم را تأخیر انداخته است. اولاً تأخیر از طرف خود دولت بوده است. بعلم اینکه مدتی ما را معطل کرده است برای قانون تشکیلات و هنوز نیاورده. مدتی برای مسئله ارزاق بود که بودجه تأخیر افتاد. مدتی برای بحرانی بود که در کابینه سابق پیش آمده بود و کار پیش نمیرفت. در خدمت کردن مجلس برای مملکت نمیخواهم چیزی عرض کنم البته حقیقتاً هم هست. کمیسیون هم نسبت به پیشرفت کار مسامحه نکرده است. پست شمیران نمیروند بعلم این که بودجه تأخیر شده است!! این را بنده به آقای رئیس الوزراء عرض میکنم چون يك آدم جدی بیغرضی هستند و نمی خواهند این حرفها بین قوه مجریه و قوه مقننه پیش بیاید. این ها را تحت مؤاخذه بیاورند. بهر جوری که بود میتوانند این را درست بکنند. مگر یاد آن رفته این همان مملکتی است که آجر و کج و ساروج هم بهشان نمیدادند کار میکردند. حالا چطور شده است اول ماه که میشود اگر يك کپه اسکناس

نگذارند جلوی آقایان کار نمیکنند؟! بنده میگویم قوه مقننه و قوه مجریه دست بدست همدیگر بدهند و کار مردم را اصلاح کنند. این مخالفت دارد؟ که چون بازده روز عقب افتاده است پست شمیران بکلی از بین رفت! مسلم بدانید که پست های دیگر چه خواهد شد و چه ضرری بمملکت متوجه میشود. وقتی که پست عقب بیفتد مسائل تجارتی هم عقب می افتد. اینها مسائلی است که همدیگر مربوط است و از مسائل اساسی است و بلسان حقیقه تصریح به رئیس الوزراء بیغرض عرض می کنم که اینها را بخواهند و بگویند آقایان این قدر شور نباشید که چون يك روز عقب افتاده است کار نمیکنیم. بالله بیرونشان کنید

وزیر مالیه - از این قضیه که اظهار کردند بنده درست مسبق نیستم و نمیدانم پست شمیران تعطیل شده یا نشده ولی يك سوء تعبیری هست که خود آقایان گمان میکنم میل نداشتند این سوء تعبیر بشود. اگر پست شمیران هم عقب افتاده نباید تصور بکنند که اگر يك همچو حادثه رخ داده است برای این بوده است که بستخانه یا مأمور دیگر دولت خواسته است تعرض بکند که حقوق او عقب افتاده است. همچو چیزی نیست و لیکن يك مسئله را بنده لازم است به آقای آقاسید یعقوب تذکر بدهم. مطابق اصول جدیدی که امروز جاری است چیزهایی را که باید پول داد نا وقتی که اعتبار نباشد يك قران یا يك پول داده نمیشود. ممکن است پست شمیران يك ترتیبی داشته است که بوسیله انومبیل هایی که میرفته است روز بروز یا هفته هفته يك کرایه میداده اند و بواسطه نبودن اعتبار نتوانسته اند آن مبلغ را بپردازند شاید از این جهت پست شمیران از حیث حمل و نقل معطل مانده است. این را بنده بطور قطع عرض میکنم که اجزاء اداره دولتی به بهانه این که چرا يك ماه حقوقشان عقب افتاده هیچوقت از کار خودشان و از وظیفه شان تخلف نکرده اند و

اگر چیزی بوده بواسطه قرار داد هائی بوده که با انومبیل های حمل و نقل داشته اند و البته اینهم از طرف آقای رئیس الوزراء دستور داده خواهد شد که مواظبت بکنند بعد از این اینطور نشود

مخبر - اجازه می فرمائید؟ این موضوع چون در حقیقت دو طرف دارد بنده برای اینکه يك وقت سوء تفاهم و سوء استفاده نشود مجبورم يك توضیحی بدهم اولاً نماینده محترم تصدیق خواهند فرمود که وزارت عمالیه مکلف است بدون تصویب مجلس شورای ملی دیناری خرج نکند. این یکی از مسائلی است که کاملاً باید رعایت شود. ولی در عین حال آن فرمایش آقای آقا سید یعقوب هم صحیح است که اگر چهار روز هم فلان عضو اداره حقوقش تعویق شد نباید از وظائف خودش نخطی کند در اروپا هم که تمام کارها شان منظم و مرتب است سر دقیقه و ساعت حقوق باعضای ادارات داده نمیشود. البته پس از تصویب مجلس باید پرداخته شود. پس بنا بر این باید هر دو طرف قضیه رعایت شود که سوء تفاهم نشود.

رئیس - آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی - بنده بعضی عرایضی داشتم که در ضمن فرمایشات آقای آقا سید یعقوب تأمین شد و دیگر آقایان را معطل نمیکنم.

جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

روحی - بنده مخالفم

رئیس - بفرمائید

روحی - عرض کنم بودجه را که ما نمی بینیم تا در اطرافش صحبت کنیم فقط ما يك دوازدهم را می بینیم که می آورند. پس خوبست آقایان اجازه بدهند که ما حرفهائمان را بزینم. ما هم نماینده ولایات هستیم ما هم نظر و حق داریم. وظیفه ما این است که در اطراف دخل و خرج مملکت نظر داشته باشیم.

بنده قصدم از نظر صلاح مملکت است. ما که نظر خصوصی باشخاص و افراد نداریم و برای اینکه اشکالات پیش نیاید این است که از آقایان تقاضا میکنم اجازه بفرمایند ما هم حرفهائمان را بزینم و مذاکرایی بشود.

رئیس - رأی گرفته میشود آقایانیکه با کفایت

مذاکرات موافقتن قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

رئیس - اکثریت است. دو فقره پیشنهاد رسیده است قرائت میشود.

(بشرح ذیل خوانده شد)

پیشنهاد می کنم تبصره ذیل بماده واحده الحاق شود.

تبصره ۳ - وزارت مالیه مجاز است حقوق آژانهای نظمی و مستخدمین جزء ادارات را اعم از مرکز و ولایات مطابق پرداختی اسفندماه ۱۳۰۵ برسم علی الحساب در آخر هر ماه بپردازد.

« احتشام زاده »

رئیس - بفرمائید

احتشام زاده - بنده کاملاً تصدیق میکنم که یکی از وظائف مجلس و آقایان نمایندگان محترم مذاقه در اقلام جمع و خرج مملکت است با اینکه اطلاع دارم که دولت و کمیسیون محترم بودجه نهایت جدیت را راجع به تهیه و تدوین بودجه ۱۳۰۶ کرده اند ولی متأسفانه تا کنون بودجه ۱۳۰۶ تنظیم نشده است و البته موجباتی هم داشته است که تا کنون حاضر نشده و تقصیری هم شاید نه دولت داشته و نه کمیسیون بودجه زیرا مخصوصاً اعضاء کمیسیون بودجه نهایت جدیت را دارند ولی از طرفی هم حقوق مستخدمین جزء و آژانهای نظمی که مأمور حفظ جان و مال ما هستند مناسب نیست تأخیر شود. و اگر بطوری که ناچار معمول بوده منتظر تصویب يك دوازدهم

و دو دوازدهم باشند اغلب می بینیم که حقوق این بیچاره ها عقب می افتد و اینها هم زندگانشان طوری است که قادر نیستند بانأخیر يك ماه حقوق زندگانشان را ادامه دهند. و بيك وضعیت خیلی بدی مبتلا میشوند. بعلاوه حقوق آنها هم يك طوری نیست که قابل جرح و تعدیل باشد به این مناسبت بنده پیشنهاد کردم و تقاضا می کنم نمایندگان محترم هم توجه و مساعدت بفرمایند که این حقوق مستخدمین جزء و آژانهای چه در مرکز و چه در ولایات در آخر هر ماه برسم علی الحساب پرداخته شود تا بودجه تصویب شود. اگر اضافه دارد تصویب میشود و بعد میدهند و در هر صورت غرض این است که ترتیبی نشود که حقوق آنها تاخیر بیفتد که بیچاره ها گرفتار و در زحمت باشند.

رئیس - آقای باسائی

باسائی - بنده چندان تفاوتی بین مستخدمین جزء و سایر مستخدمین دولت نمیتوانم قائل شوم زیرا همان طوری که بيك مستخدم جزء با حقوق پانزده تومان اعاشه میکند و عادت کرده است بيك زندگانی ماهی پانزده تومانی يك منشی سوم هم عادت کرده است بيك ترتیب زندگانی خاصی. بيك اشکال دیگری که پیشنهاد آقای احتشام زاده دارد این است که ما عقیده داشتیم در ضمن رسیدگی بودجه چه در کمیسیون بودجه و چه در مجلس بيك قسمت از این دوائر را حذف کنیم و دیگر موضوع ندارد از حالا ما تصویب کنیم پیش پیش حقوق آنها را بدهند در صورتیکه ممکن است مدتی بانها مرخصی بدهند و بعد ما بفهمیم که اصلاً آن ادارات لازم نیست. آن وقت اگر وزارت مالیه بخواهد از آنها استرداد بکند کار مشکلی است بنده عقیده ام این است که اجازه بدهید همین دو دوازدهم بگذرد و بودجه ها را بیاوریم آنوقت حمایت کامل از مستخدمین جزء بفرمائید

رئیس - پیشنهاد دیگری است از طرف آقای رفیع

(مضمون ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم تبصره ۳ اضافه شود:

تبصره ۳ - وزارت عمالیه مکلف است در بيك هفته پس از تصویب بيك دوازدهم حقوق تمام وزارتخانهها و ادارات مرکز و ایالات و ولایات را بدون تبعیض بپردازد

رئیس - بفرمائید

حاج آقا رضا (رفیع) - عرض کردم بطوریکه اطلاع دارم در وزارت عمالیه تبعیض می شود حقوق بعضی ها را زودتر و بعضی ها را دیرتر میپردازند....

بکنفر از نمایندگان - بکفته عملی نیست.

رفیع - آقا میفرمایند عملی نیست در عرض بيك هفته چرا در مرکز عملی نیست؟ از اول هفته تا آخر هفته

وزارتخانهها اعضاء مرکز خودشانرا میدهند. مال ولایات را میفرمائید در طرف بکفته عملی نیست در طرف بازده روز باشد بالاخره بنده تفلیک بین اعضاء دوائر دولت را نمیفهمم برای چیست؟! ما اصلاً تصویب میکنیم برای خاطر فقرا. غیر از این کاری نداریم. من خودم خبر دارم که تا پنجم خرداد حقوق فروردین را نپرداخته بودند آن قسمت ولایات را هم ممکن است بازده روز قرار بدهیم.

وزیر مالیه - بکمرتبه دیگر هم که آقای رفیع در ضمن مذاکرات این نظر را اظهار فرمودند بنده يك جواب مختصری دادم و حالا هم میخواهم آن جواب و تقاضا را تکرار کنم. خوب نیست يك قوانینی از مجلس بگذرد بعد از نقطه نظر عمل بيك اشکالی بر بخورند که اصلاً مجبور شوند هیچ کاری نکنند و قانون نقض شود تعیین کردن بازده روز یا يك هفته در قانون خوب نیست. این تذکری را که نماینده محترم دادند خیلی بموقع و بجا بود و بنده هم تعهد میکنم از این جا که رفتم قضیه را تحقیق کنم و اگر يك تاخیر بيموردی بوده است مؤاخذه کنم و بعد از این خودم نظر داشته باشم که از این قبیل تاخیرات نشود ولی استدعا میکنم از ایشان که باینده موافقت بفرمایند و این تبصره را مسترد دارند

رفیع - در صورتی که تعهد می کنند بنده مسترد میدارم.

رئیس - پیشنهاد آقای مهدوي

(بترتیب ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد می کنم تبصره ۲ به این قسم اصلاح شود:

وزارت مالیه مکلف است بودجه وصول عواید انحصار قند و شکر را که باید فقط در سرحدات صرف تقشیر سواحل و جلو گیری از قاچاق و مخارج اداری کمرک بشود از تیرماه ۱۳۰۶ طوری تعدیل نماید که از صدی دو عواید

مزبور تجاوز نکند

رئیس - بفرمائید

مهدوي - بنده در قسمت اول با اظهارات آقای مخبر موافقم که چون برای جلو گیری از قاچاقها مصرف میشود و بعلاوه آقای وزیر مالیه هم قرار دادند که صورت بودجه اش را بیاورند بکمسیون بودجه باین جهت بنده هم با آن صدی سه اعتبار موافقت میکنم. قسمت دیگر را هم که آقای مخبر قبول کردند که آن عبارت اضافه شود و آن عبارت (در سرحدات) است

مخبر - آن جمله را که راجع (بسرحدات) است بنده قبول میکنم ولی ضمناً در پیشنهاد خودشان مالیات راه را انداخته بودند و بعد از (انحصار قند و شکر) کله (چای) هم باید اضافه شود و نوشته شود (انحصار قند و شکر و چای و مالیات راه) مهدوي - صحیح است بنده هم قبول میکنم.

رئیس - پیشنهاد دیگر

باسائی - بنده مخالف پیشنهاد بودم

رئیس - این پیشنهاد اصلاح میشود بعد بفرمائید

پیشنهاد آقای محمد ولی میرزا

(بترتیب ذیل خوانده شد)

تبصره ذیل را پیشنهاد میدارم:

حقوق قوای تأمینیه و اعضاء سرحدی کمرکها تا گذشتن بودجه های تفصیلی هر ماه از قرار يك دوازدهم تأدیه گردد

رئیس - بفرمائید

محمد ولی میرزا - در تعقیب اظهاراتی که نماینده محترم آقای احتشام زاده فرمودند این پیشنهاد را بنده تقدیم کردم و این از نقطه نظر طبقه بندی اعضاء مادون و مافوق نبود بلکه از نقطه نظر زحمت و مشقتی است که متوجه يك طبقه میشود و در نتیجه تحصیل این مشقت بر آنها این پول عاید مملکت میشود این

پیشنهاد را کردم. وضعیت اعضاء کمرکی و سرحدات آنطور نیست که آقایان در نظر دارند. اولاً از زمانی که این اداره ترتیب و تنظیم شده است همیشه اعضاء ادارات سرحدی هر بازده به بازده و بالاخره همراه حقوقشان را می گرفتند و هیچ این تعویق هائی که در وزارتخانههای مرکزی مرسوم بود برای آنها نبود و مخصوصاً در این اواخر اگر مراجعه باقلام کمرکی شود آقایان کاملاً متوجه خواهند شد که تا چه اندازه نقصان و قصور پیدا شده و علت و فلسفه اش همین است. برای اینکه يك اجزاء جزئی که ماهی سی. چهل تومان حقوق میگیرند و در پل خدا آفرین یا در سرحدات آذربایجان یا در سرحدات غرب یا خوزستان و خلیج فارس و آنجاها هستند با آنها نمیشود گفت شما دو ماه سه ماه تأمل کنید تا اینکه يك دوازدهم بگذرد و بعد بشما حقوق بدهند. این قطعاً با آن قاچاقچی همدست میشود و اعمال بدی از او صادر میشود و از طرفی هم در واقع قوای امنیه را که بنده نوشتم برای تأمین نظر آقای احتشام زاده بود قوای تأمینیه ایران قشون است. امنیه است نظمی است. علی العجالة اینها يك دوازدهم را بگیرند تا بودجه تفصیلی بیاید به مجلس. حالا تکاهل از طرف دولت شده است یا این که قانون تشکیلات وزارتخانهها ایجاب این تعلق را کرده است یا علل دیگری دارد. بنده نمیدانم ولی علی الجمال صلاح مملکت در این است که باین طبقه از مستخدمین دولت ماه بماه حقوق داده شود تا بودجه تفصیلی بیاید و از تصویب مجلس بگذرد

مخبر - اصل موضوعی را که نماینده محترم توضیح دادند صحیح است برای اینکه بالاخره باید رعایت این چیزها بشود ولی دواي آن این نیست که ما دولت را مجاز کنیم که بدون تصویب مجلس شورای ملی يك خرج هائی بکند. بلکه تعجیل در تقدیم بودجه تفصیلی بمجلس شورای ملی است و اینکه فرمودند آثاری از بودجه نیست. اینطور نیست بودجه جمع

که اهمیتش چندانی از بودجه خرج کمتر نیست در کمسیون بودجه گذشته است خبرش هم تحت طبع است بودجه دربار و هیئت وزراء و وزارت پست و تلگراف هم گذشته است. سه چهارم نا بودجه های وزارتخانهها است که از جلسه گذشته کمسیون در سو کمسیونها مطرح است و تصور میکنم در ظرف يك ماه بودجه تفصیلی بمجلس تقدیم شود و رفع نگرانی نماینده محترم هم بشود.

رئیس - رأی گرفته میشود بقابل توجه بودن این پیشنهاد آقایانیکه قابل توجه میدانند قیام فرمایند.

(عده قلیبی قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای دهستانی

(بنحو ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم در سطر چهارم تبصره يك بعد از مخارج اداری کمرک نوشته شود: و حق الثبت ولایات و ایالات

رئیس - بفرمائید

دهستانی - در تبصره يك مخارج انحصار را پنج در صد اختصاص داده اند بسواحل برای جلو گیری از قاچاق و مخارج اولیه کمرک. یعنی در سه ماه اول فروردین و اردیبهشت و خرداد. ولی تبصره برای بعد از این سه ماه صدی سه برای این خرج معلوم کرده است بنده خواستم به بینم در این سه ماه اداره حق الثبت که در ایالات و ولایات هستند و مربوط باین کار میباشد از کجا حقوق خواهند گرفت؟

رئیس - آقای مخبر.

مخبر - بسته است بنظر مجلس

رئیس - آقایانیکه این پیشنهاد را قابل توجه میدانند قیام فرمایند

(عده قلیبی برخاستند)

رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای شریعت زاده

(بمضمون ذیل قرائت شد)

پیشنهاد می کنم بجای يك دوازدهم يك شانزدهم تصویب شود
رئیس -- بفرمائید

شریعت زاده - البته آقایان نمایندگان محترم در نظر دارند که بنده در دوره پنجم و در این دوره هر وقت يك دوازدهم از بودجه پیشنهاد میشد مخالفت می کردم و مخالفت بنده هم مستند به يك دلائل و اسولی است که بنظر بنده دولت و مجلس شورای ملی عهده دار هستند که فداکاری برای اجرای آن نکنند. زیرا که مهمترین مواقع برای اصلاح امور اساسی در مملکت موقعی است که در بودجه در مجلس شورای ملی مباحثه بعمل میاید زیرا در موقع مباحثه در بودجه لزوم وعدم لزوم مؤسسات و همچنین مؤسسات مضره که باید لغو شود معلوم میشود مطالعه در وسائل صرفه جوئی در موقع مباحثه در بودجه باید بعمل آید. بعلاوه اگر جوئی در نتیجه این عملیات حاصل شود باید مجلس شورای ملی تشخیص بدهد که مملکت احتیاجاتش به چه قسمت از امور است و آن وجوه را صرف آن نکنند. بعلاوه بنظر بنده در این مملکت مخصوصاً باید دولت در نتیجه صرفه جوئی ها کارهای عام المنفعه بکند که سر مشق و نمونه بدهد بجامعه که بالاخره میشود در این مملکت يك کار هائی کرد که احتیاجات مملکت از واردات هنگفتی که خطرناك است رفع شود. گفته میشود که اظهار این مطلب در موقع بحث در بودجه كل مملکتی است البته بنده هم موافقم ولی باید تصدیق کرد که تصویب این يك دوازدهم ها بالاخره مستلزم سلب حق آن مباحثه یا سلب تأثیر آن اصلاح نیست. زیرا اگر يك دوازدهم تصویب شد در موقع مباحثه بودجه كل مملکتی دیگر محلی باقی نمی ماند که راجع بآن پیشنهاد اصلاح یا مخالفت با يك مؤسسه مضره مذاکره و مباحثه بعمل آید. مخالفت بنده از این جهت نیست که مجلس شورای ملی نسبت باین يك دوازدهم یا دو

دوازدهم رأی ندهد زیرا که امورات مهمه مملکتی لنگ میشود و از این نزدیک هم باید احتراز کرد ولی برای جلب نظر دولت و مجلس شورای ملی بنده این پیشنهاد را تقدیم کردم و این عرایض را عرض کردم و تقاضا میکنم آقایان در آن توجه بفرمایند نتیجه این پیشنهاد این خواهد شد که دولت ناچار است يك قسمت از ادارات مضره که الان موجود و وجودش مضر و بیفائده است بلکه منشاء يك مفسادى است ازین ببرد و آنوقت وجوهی که قهراً از انحلال این ادارات باقی میماند ممکن است در موقع مباحثه در بودجه كل مملکتی به يك مصرف مفید عام المنفعه زده شود و تکلیفش از طرف مجلس شورای ملی معین بشود.

وزیر مالیه - بنده بخوبی بخاطر دارم که یکی دومرتبه که این موضوع يك دوازدهم در مجلس پیش آمد بنده از آقای شریعت زاده تقاضا کردم که پیشنهاد خودشان را پس بگیرند و آن دفعات هم پیشنهادشان روی همین مأخذ يك شانزدهم و همین استدالات بود ولی این دفعه هم نمیدانم اگر این تقاضا را بکنم که پیشنهاد خودشان را پس بگیرند آیا مثل دفعات سابق از بنده خواهند پذیرفت یا نه؟

شریعت زاده - چون نظر بنده از این پیشنهاد تذکر باین مسائل بود و حالا چون متذکر شدند بنده پس میگیرم.

رئیس -- پیشنهاد آقای دیبا
(بمضمون ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میبایم آخر تبصره اول علاوه شود و تبصره دو قانون مصوب يك دوازدهم فروردین ۱۳۰۶ ملغی است.

رئیس - آقای دیبا

دیبا - در آن قانون که در فروردین گذشته است صدی دو اعتبار داده شده بود و در این جا صدی پنج اعتبار داده شده است برای اینکه تناقضی بین این قانون

و آن قانون نباشد بنده این پیشنهاد را کردم
مخبر - نمیدانم تبصره آن قانون را در نظر دارند؟ در هر حال صحیح است بنده قبول میکنم

رئیس -- پیشنهاد آقای دشتی

(شرح ذیل خوانده شد)

بنده تبصره ذیل را پیشنهاد میکنم
تبصره سوم - مصارف دوائر حق الثبت از محل اعتبار مذکوره در تبصره يك پرداخته خواهد شد.

رئیس -- آقای دشتی

دشتی - آقای دهستانی يك پیشنهادی کردند که آقایان درست ملتفت نشدند. اصل مسئله این است که يك دوائری در ایالات با اسم دوائر حق الثبت هست که بجای راه داری سابق تأسیس شده است و آنها انومبیل ها و وسائط نقلیه را ثبت میکنند و مالیات راه میگیرند و این ادارات مخارجش از همین صدی پنج مالیات راه باید داده شود ما در کمیسیون بودجه غفلت کردیم از اینکه این حق الثبت را اضافه کنیم. آقای دهستانی هم که پیشنهاد کردند آقایان درست متوجه نشدند از این جهت حالا بنده این پیشنهاد را کردم که بعنوان تبصره سوم قبول شود.

مخبر - صحیح است بنده پیشنهاد آقای دهستانی را درست ملتفت نبودم اگر مقصود این است بنده قبول میکنم.

رئیس -- آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - این چیزی را که آقای دشتی پیشنهاد فرمودند و آقای مخبر هم قبول کردند آیا این از اداری است که وزارت مالیه او را تأسیس کرده است یا نکرده است. اگر وزارت مالیه تأسیس کرده که بودجه اش در بودجه كل مملکتی و در بودجه وزارت مالیه قطعاً هست و اگر هم از ادارات جدید تأسیس است که لایحه اش را بایستی به مجلس بیاورند.

بنده نمیدانم این که آقای مخبر قبول کردند چه صورت

دارد؟ چون در بودجه وزارت مالیه تمام این مصارف مندرج است و در بودجه عریض و طویل وزارت مالیه یقیناً مخارج این ادارات هست و اگر هم يك چیز جدید التأسیسی است باید به تصویب مجلس برسد و از مجلس بگذرد. در هر حال باید درست معلوم شود که چیست؟ مخبر - برای اطلاع نماینده محترم عرض میکنم موجب قانونیکه از مجلس گذشته است يك مالیات هائی بعنوان مالیات راه و حق الثبت در دوره پنجم برای بودجه بلديه ها و بودجه اختصاصی راه سازی گذراندیم یکی از شعب این اداره حق الثبت است که صدی پنج عایدات راه را اختصاص دادیم برای این کار و بموجب تبصره که در کمیسیون بودجه تصویب شده است در مجلس شورای ملی تصویب این صدی پنج منحصرأ برای راه بوده است.

آقای دهستانی متذکر شدند و بنده آن وقت چون مشغول کار بودم درست ملتفت نشدم و بعد که به بنده تذکر دادند بنده ملتفت شدم و فهمیدم که صحیح است این بود که حالا آقای دشتی همین مسئله را پیشنهاد کردند و بنده هم قبول کردم

رئیس -- پیشنهاد آقای فیروز آبادی

(شرح ذیل خوانده شد)

بنده تبصره دورا باین قسم پیشنهاد میکنم.
وزارت مالیه مکلف است بودجه وصول عوائد انحصار قند و شکر و چای و مالیات راه را از تیرماه ۱۳۰۶ طوری تعدیل نماید که از صدی سه کلیه حتی مخارج اداره جلو گیری از قاچاق تجاوز نماید

رئیس -- آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی - بنده همیشه این عقیده را دارم که هر چه از مردم گرفته میشود باید بطریق عدالت خرج خود مردم بشود. نه اینکه در خرج زیادی بشود. و در این جا بنده می بینم که صدی سه بجهت وصول عوائد انحصاری قند و شکر خیلی زیاد است بکدفعه دیگر هم عرض کردم. چون اینها در اداره گمرک وارد میشود

و در آنجا میگویند فلائندر مخارجش هم هست و روی هم رفته اگر ملاحظه کنیم مخارجش بیش از صدی نیم نمیشود. حالا میفرمایند يك مخارجی هم برای جلو گیری از قاچاق لازم است. این است که روی هم رفته بعقیده بنده این صدی سه کفایت میکند باین ملاحظه بنده پیشنهاد کردم که با کلیه مخارج حتی با مخارج جلو گیری از قاچاق از صدی سه تجاوز نکنند و امیدوارم انشاء الله قبول بشود

رئیس -- آقای بیات

مرئضی قلبیخان بیات - عرض میکنم آقای فیروز آبادی معلوم میشود درست در آن پیشنهاد اولیه توجه فرمودند و حالا این پیشنهاد را کردند. تمام نظریات در آنجا منظور است حتی در آنجا خیلی جدید شده است که این پول بمصرف سواحل سرحدی و گمرکی برسد و مقصود از مخارج سرحدی همان جلو گیری از قاچاق است. و بموجب آن پیشنهاد مخارج در ولایات و ایالات بکلی از بین رفته و آن پیشنهاد خیلی بهتر از این پیشنهادی بود که آقای فیروز آبادی مرقوم فرموده اند و از حیث عبارت هم بهتر نوشته شده بود. و در آنجا تمام نظریات تأمین شده نظر کمیسیون و دولت هم همین است که تمام پول بمصرف جلو گیری از قاچاق برسد و این را هم باید تصدیق بفرمایند که در گمرکات قاچاق زیاد شده است و آن مخارج اولیه هم حالا برای جلو گیری کفایت نمیکند. معذرت تمام نظریات آقای فیروز آبادی تأمین شده است.

فیروز آبادی - در صورتیکه نظریه بنده تأمین شود که از هر حیث در خرج زیادتی نشود و بمصرف جلو گیری از قاچاق برسد بنده مسترد میدارم.

رئیس - پیشنهاد آقای محمد ولی میرزا.

(باین عبارت خوانده شد)

تبصره ذیل را پیشنهاد میدارم:

کلیه صرفه جوئیهای که ممکن است حاصل شود به نفع سرمایه بانک ملی ضبط خواهد شد.

رئیس - آقای محمد ولی میرزا

محمد ولی میرزا - اگر پیشنهاد بنده نگذرد (چنانچه اینطور احساس میکنم) برای این است که ما بودجه نمی بینیم وقتی که بودجه در مجلس بیاید البته هر نماینده حق دارد که نظریات خودش را اظهار کند و یا يك حرفهایی بزند. البته اگر بودجه جلوی چشم ما بود این پیشنهاد را بنده نمیگردد. تمام این قضایا برای این است که ما بودجه نمی بینیم. و عضو کمیسیون بودجه هم نیستیم. اگر چه کمیسیون بودجه يك کمیسیون آزادی است. و چون ما وقت نداریم دو سه ساعت عصر آنجا برویم و حاشیه بنشینیم از این جهت بنده این پیشنهاد را کردم. که مخصوصاً بطور سؤال از یکی از آقایان اعضای کمیسیون بودجه پرسیم که آیا در این مدت ممکن نبوده است که يك صرفه جوئیهایی در بودجه مملکتی بکنند؟ و یا ممکن نبوده که يك دوائری که مخارج آنها پیش بینی شده ولی حذف شده است با مورد پیدا نکرده این ها را صرفه جوئی کنند. و این صرفه جوئی ها را همانطوری که قانون معین کرده به نفع بانک ضبط کنند؟ بنده میخواستم برای اطلاع آقایان این نکته را تذکر بدهم که توضیح داده شود تا بنده و سایر آقایان هم که مثل بنده بی اطلاعند اطلاع پیدا کنند. چون ما تا کنون بودجه ندیده ایم و تا کنون تمام مخارج مملکتی با يك دوازدهم گذشته و تأدیبه شده است. از اینجهت بنده این پیشنهاد را کردم که توضیح داده شود.

وزیر مالیه - قسمت راجع به بانک با مراجعه بقانون بانک واضح خواهد شد.

توضیح قسمت ثانی راجع بانکه آیا از این يك دوازدهم ها صرفه جوئی هم میشود یا نه و اگر میشود به چه مصرف میرسد باید عرض کنم که صرفه جوئی محکوم بهمان قانونی است که در بودجه کل مملکتی تکلیف

معین شده به ترتیبی که قانون برای بودجه عمومی راجع بصرفه جوئی ها معین کرده صرفه جوئی هایی را هم که از يك دوازدهم حاصل میشود همان قانون شامل خواهد بود آقا سید یعقوب - باین پیشنهاد نمیشود رأی گرفت زیرا ماده سه قانون بانک این عنوان را دارد که صرفه جوئی های ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ منحصرأ باید بسرمایه بانک برسد.

رئیس -- نظریه آقای مخبر چیست؟

مخبر - بسته به نظر مجلس است.

آقا سید یعقوب - چون در ماده سه قانون بانک صراحت دارد که سرمایه بانک از صرفه جوئی های حاصله از وجوه اضافی ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ باید تشکیل شود. و خودشان هم متذکر بودند دیگر این پیشنهاد موردی ندارد و خوب است آقای محمد ولی میرزا خودشان پیشنهادشان را پس بگیرند.

محمد ولی میرزا - در صورتی که بطور حتم و مسلم هر چه صرفه جوئی میشود بسرمایه بانک میرسد بنده عرضی ندارم و پس میگیرم.

رئیس -- پیشنهاد آقای مهدوی اصلاح شده قرائت میشود.

(بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد می کنم تبصره دو باین قسم اصلاح شود.

وزارت مالیه مکلف است بودجه وصول انحصار قند و شکر و چای و مالیات راه را که باید فقط در سرحدات صرف تقطیش سواحل و جلو گیری از قاچاق و مخارج اداری گمرک بشود از تیرماه ۱۳۰۶ طوری تعدیل نمایند که از صدی سه عواید مزبور تجاوز نکنند

رئیس -- آقای مخبر چه میفرمائید؟

مخبر - بنده قبول کردم

رئیس -- آقای باسائی

باسائی - غالباً اقداماتی که ما میکنیم با جنبه افراط دارد یا تفریط. سابقاً گفته شد که برای مخارج وصول عواید انحصار قند و شکر صدی دو عایدات کافی است. و در فروردین هم در ضمن تصویب يك دوازدهم صدی دو تصویب کردیم. و حالا ناگزیریم آن را لغو کنیم و صدی پنج تصویب کنیم. شما همیشه ناظر اجرای قانون باید باشید و ممکن بود بدوالت تعرض کنید که چرا قانون اجرا نمیشود. ولی این پیشنهادیکه فرمودید بعقیده بنده دو عیب دارد اولاً اینطور تصور میشود مخارجیکه ما برای وصول عایدات میپردازیم منحصرأ در سرحدات است در صورتیکه در مرکز لااقل برای هفت و هشت کرور محاسبه این پول چند نفر محاسب لازم است. برای رسیدگی و محاسبه هفت هشت کرور پول در مرکز چطور چند نفر محاسب لازم نیست؟ اگر آقایان معتقدند که از بودجه عمومی بانها داده می شود این موجبی ندارد. بنده خیال میکنم این پیشنهاد باید اصلاح شود. در مرکز و سرحدات باید اعضاء داشته باشند منتهی همانطوری که قرارداد امه باید به تصویب مجلس برسد برای اینکه زیاد روی در مخارج نشود. و آنوقت هر کدام که بنظر آقایان زیاد بود رأی نمیدهیم.

عیب دومش اینست که آقای رئیس التجار نیپ خودشانرا فراموش کرده اند و این پیشنهاد بضرر تجار است. تجار با معاملاتی که با مالیه میکنند سه ماه چهار ماه شش ماه استمهال میکنند و بعد میدهند. بعلاوه این رویه مستلزم این است که در هر ولایت مثل گیلان و قزوین و رشت و اصفهان يك دفتری باین اسم باز شود که این معاملاتی که در محل میشود آنها را در دست داشته باشد و بالاخره يك ثبات و يك منشی هم فرضاً در بار فروش ایجاد کنند. چون باید دانست که ولایات سرحدی شامل این نقاط نمی شود. ولایات سرحدی شامل نقاطی مثل بندر پهلوی و بندر جرز و بندر لنگه و بندر عباس و بندر بوشهر و سحره و

امثال اینها میشود ولی شامل شیراز و کرمان نمیشود. و کان می گنم بجای اینکه ما بعوائد قند و شکر کمک کنیم بواسطه این پیشنهاد بر عکس صدمه میزنیم. و حال آنکه هیچ موجبی ندارد. بنده خیال می کنم همانطوریکه در تبصره پیشنهادی کمیسیون هست بهتر همین است که بروند و از برماه بودجه آنرا قلم بقلم و جزء بجزء بیاورند و در کمیسیون بودجه تحت مطالعه جنابعالی بگذارند هر کجا و هر قلمی که لازم بود رأی میدهیم و هر کدام که لازم نبود رأی نمیدهیم. ولی اینکه بطور کلی گفته شود در سرحدات باید خرج شود و در ولایات خرج نشود و در مرکز هم حتی يك محاسب نداشته باشد این چیز غریبی است و بنده خیلی تعجب میکنم که چطور برای رسیدگی بحساب هفت هشت کروری در مرکز يك محاسب نباید باشد؟ بالاخره چرا آن چیزی که خرج تربت حیدری باید بشود خرج راه آهن بندر جز شود. یا بیاورند در محره خرج کنند. يك عوائدی از تمام مملکت گرفته میشود و در خزانه جمع میشود و باید بمصارف عمومی برسد.

مخبر - جمله آخر فرمایش نماینده محترم را بنده جواب عرض میکنم: اگر ما بتوانیم از هر خرجی بکاهیم و صرف راه آهن بکنیم خیلی خوب و مشروع است. حتی نظمیه تربت و بلدیة سمنان و مالیه اصفهان از این حیث هیچ فرق نمیکند و ما اگر بتوانیم از تمام این مخارج بکاهیم برای اینکه زودتر موفق بشویم خط آهن بشویم خیلی خوب است. ولی آن قسمتی که فرمودند ما همیشه جنبه افراط و تفریط را میگیریم اتفاقاً در این قسمت هیچ اینطور نیست. اولاً ما پیشنهاد کرده ایم و بدولت وقت داده ایم که برود و يك ماه و نیم دو ماه مطالعه کند و يك بودجه در حدود صدی سه تهیه کند و برای تصویب به مجلس بیاورد. ما الان رأی قطعی نمیدهیم تا دولت را به محظور بیندازیم. رأی قطعی ما همان صدی پنج است که نماینده محترم هم

در کمیسیون موافقت کردند اما اینکه فرمودند آیا در مرکز اداره نمی خواهد؟ لازم است عرض کنم که پیشنهاد آقای مهدوی مضمونش این نیست که در مرکز اداره نمیخواهد. اینکه می نویسد صرف تاسیس ادارات که در کمراک هست بشود این کافی است زیرا اداره الكرك هم در مرکز است و هم در سرحدات و البته اگر در اداره الكرك يك شعبه بنام مؤسسه انحصار (در صورتیکه لازم باشد تاسیس کنند) هر قدر هم اعزاء لازم باشد البته باید بیاورند و لازم است. غرض این است که الكرك هم شامل مرکز و هم شامل کمراکات سرحدات همه میشود و بنده مخصوصاً پیشنهاد ایشان را از همین نقطه نظر قبول کردم برای اینکه لفظ الكرك نوشته شده است و الكرك هم در مرکز است و هم در ولایات. اگر این مؤسسه را که در وزارت مالیه تاسیس کرده اند لازم داشته باشند البته باید انتقال بدهند بگمرك. اما اینکه فرمودند چطور برای محاسبه هفت هشت کروری دو نفر محاسب لازم نیست. بنده عرض میکنم که در وزارت مالیه يك محاسب هم برای این کار نمی خواهد. سهل است که نصف محاسب هم نمی خواهد اما اینکه فرمودند در ولایات اسباب زحمت میشود بنده تصور میکنم آقایان تصدیق خواهند فرمود همان طوریکه در مرکز در وزارت مالیه اعزاء زیادی داریم در ولایات هم اعزاء زیادی هستند. در هر يك از شهرها هم در عرض یکماه بیشتر از بیست نفری نقر تقاضای اجازه برای وارد کردن بکمقدار قند و شکر و چای نمیکند و فرضاً اگر در روزی يك تقاضا از اداره مالیه که چهل نفر عضو دارد بشود تصور نمیکند کار زیادی باشد و گمان نمیکند کاری باشد که بیشتر از این اعزاء لازم داشته باشد بطوری که ما محتاج باشیم مبلغی اعتبار بدهیم مثلاً اداره مالیه قوچان که ماهی فلان مبلغ خرج میکند. همان اداره مالیه و رئیس مالیه در هر جا که باشد روزی يك تقاضا را می تواند جواب بدهد. و مثلاً به تحصیلدار بنویسد که

مالیات را وصول کند.

در هر صورت بنده تصور نمیکند هیچ مضیقه در کار باشد و چنانچه عرض کردم اگر ما بتوانیم از هر خرجی بزنیم و باین مصرف برسانیم و باین پول دست زنییم خیلی بهتر است و ما زودتر به مقصود موفق خواهیم شد.

رئیس - پیشنهاد آقای روحی

(بشرح ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم که بلا بجهت دولت رأی گرفته شود.

رئیس - آقای روحی

روحی - قصد بنده این بود که به چهار دوازدهم رأی گرفته شود ملاحظه فرمائید آنوقت که بنده باقیان عرض میکردم خوب است اجازه بدهند که آقایان بطور موافق و مخالف صحبت کنند برای همین بود که اینقدر پیشنهاد داده نشود. اگر آنوقت آقایان مخالفین و موافقین حرف خودشان را زده بودند حالا نه اینقدر پیشنهاد داده میشد و نه وقت مجلس گرفته میشد. بنده شخصاً آرزو مندم که بودجه تفصیلی بمجلس بیاید و بطوری که اطلاع دارم دولت در نظر گرفته که بودجه تفصیلی را بمجلس بیاورد. و بعضی ها را آورده و بعضی قسمتهای دیگر را هنوز نیاورده و گمان نمیکنم بیش از چهار ماه بودجه تفصیلی بمجلس بیاید از این جهت بنده عقیده دارم که ما بچهار دوازدهم رأی بدهیم و در این مدت ما وقت خواهیم داشت که بودجه ها را از کمیسیون و مجلس بگذرانیم و این خیلی بهتر است و خواستم از آقای مخبر سؤال کنم با اینکه دولت چهار دوازدهم را پیشنهاد کرده بود و کمیسیون دو دوازدهم را تصویب کرده علت چه بوده است اگر بودجه بمجلس میآید که بهتر همین است چهار دوازدهم تصویب شود و اگر هم نمی آید که بنده از ابتداء با همین دو دوازدهم هم مخالفم. بنده نظرم هست در سابق که دو دوازدهم آمد و وزارت مالیه تمهد کرد که تا دو ماه دیگر بودجه تفصیلی را

مجلس بیاورد و از تصویب مجلس بگذرانند. بنده صریحاً عرض میکنم که در بودجه مملکتی يك تبعیضاتی هست و ما حق داریم که از حقوق ولایات خودمان دفاع کنیم مثلاً بودجه معارف کرمان باندازه اصفهان نیست بنده میگویم مال اصفهان زیاد است. بلکه عرض میکنم مال کرمان خیلی کم است و لا اقل يك ایالت کرمان بودجه معارفش باید باندازه يك شهر باشد. ملاحظه فرمائید غالب ولایات نظمیه ندارد. حتی همین نظمیه مرکز عدّه آذانی که دارد مال همان تشکیلات سابق و بازرده سال قبل است و حال آنکه امروزه بواسطه زنی وسائل عبور و مرور قطعاً يك عده آذانی علیحدد برای عبور و مرور لازم است و يك عده هم لازم است که خانهای مردم را تحت نظر بگیرند. يك عده الان از صبح تا غروب لابنقطع بخدمات متضاد مشغول هستند و این کافی نیست. خلاصه بنده معتقدم که آقایان موافقت فرمائید و به بودجه دولت که چهار دوازدهم است رأی بدهند مشروط بر اینکه دولت سعی کند که هر چه زودتر بودجه تفصیلی را به مجلس بیاورد

مخبر - اینکه سؤال فرمودند چرا کمیسیون بودجه به دو دوازدهم رأی داده است در مقدمه خبر اگر درست دقت فرمائید معلوم خواهد شد.

اما این که متصل اظهار میفرمائید چرا بودجه تفصیلی مملکتی به مجلس نمیآید عرض میکنم اساس تأخیر تقدیم بودجه از طرف کمیسیون همین دو لایحه اضافی است که در مجلس گیر کرده و بقول آقای رهنا که يك روزی فرمودند در ساعت نهم این دو لایحه به مجلس آمده که اینطور گیر کرده است.

برای این که ما به پنج لایحه اضافی رأی دادیم ولی این دو لایحه همین طور مانده و به نحوست دچار شده است و معوق ماندن این دو لایحه کمیسیون بودجه را همینطور معطل گذارده و مانع شده که بودجه تفصیلی مملکتی را تنظیم کند.

خوبست نماینده محترم این مسئله را در نظر بگیرند
برای اینکه مذاکرات قبل از دستور کم بشود بهتر این
است که مخصوصاً امروز این دو لایحه اضافی را موافقت بفرمایند
که مثل سایر لوائح اضافی تصویب شود و از مجلس بگذرد
و تکلیفش زود معین شود تا بودجه کل مملکتی بمجلس
تقدیم شود

رئیس -- رأی می گیریم به قابل توجه بودن
پیشنهاد آقای روحی . آقایانیکه تصویب میکنند قیام
فرمایند .

(معدودی قیام نمودند)

رئیس -- قابل توجه نشد . ماده بانصره هائیکه اصلاح
شده قرائت میشود و رأی میگیریم
(بشرح ذیل قرائت شد)

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز خواهد بود مخارج
دولت بابت دو ماهه اردی بهشت و خرداد ماه ۱۳۰۶
از قرار دو دوازدهم بودجه های مصوبه و در حدود پرداختی
که برای اسفند ماه ۱۳۰۵ تصویب شده است با
رعایت قوانین مربوطه باین مخارج علی الحساب تأدیبه
نماید .

تبصره يك - برای مخارج وصول عوائد انحصار قند
و شکر و چای و مالیات راه معادل پنج در صد عایدات
مزبور باین شرط به دولت اعتبار داده میشود که
وجوه مزبوره فقط در سرحدات صرف تفتیش سواحل
و جلو گیری از قاچاق و مخارج اداری گمرک
از بابت وصول این عایدات شود و وزارت مالیه
مجاز است فقط در فروردین و اردیبهشت و خرداد ماه
هذه السنه از قرار سه دوازدهم صد پنج مذکور را
پرداخت نماید

تبصره دوم - وزارت مالیه مکلف است بودجه محصول
عوائد انحصار قند و شکر و مالیات راه را از تیر ماه
۱۳۰۶ طوری تعدیل نماید که از صدی سه عوائد مزبوره
نجاوز نکند .

نایب رئیس -- دستور امروز اضافه بودجه فوائد
عامه است ولی آقای رفیع پیشنهادی نموده اند قرائت
میشود .

(بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم لایحه بودجه راجع باضافات
وزارت خارجه مطرح شود .

نایب رئیس - آقای رفیع

حاج آقا رضا رفیع - عرض کم این پیشنهاد من
برای این بود که چون در این لایحه تقریباً مذاکرات
خانه پیدا کرده است و طولی نمیکشد با تصویب یا رد
میفرمایند . ولی راجع بفوائد عامه هنوز تمام نظریات
اظهار نشده است و وقت امروز هم کافی نیست . ولی حالا
بعضی از آقایان میگویند خود دولت در اضافات وزارت
خارجه نظریاتی دارند و این يك چیزی است .

نایب رئیس - آقای بیات

مرضی قلی خان بیات - بنده هم خواستم همین را
تذکر بدهم که دولت در آن نظری دارد و عصر
هم بنیاست در کمیسیون بودجه حاضر شوند که يك
مطالعاتی در آن بشود . بنا بر این حالا مورد ندارد
جزء دستور بشود .

نایب رئیس -- از طرف جمعی از آقایان پیشنهاد ختم
جلسه شده است قرائت میشود .

(بشرح ذیل خوانده شد)

مناسبت انقضای موقع تقاضای ختم جلسه را میمائیم .

نایب رئیس -- مخالفی ندارد؟ آقای دشتی

دشتی - ما رفته رفته فراموش میکنیم که بیائیم به
بهارستان و يك وظائفي را انجام دهیم . ملاحظه بفرمائید
بواسطه تنفس بی موقعی که داده میشود يك ساعت دو
ساعت وقت مجلس تلف میشود وعده کافی نمیشود آنوقت
مجلس ختم میشود بنده معتقدم که از ساعت نه (سه
ساعت قبل از ظهر) تا ساعت دوازده متوالاً مجلس

اوراق سفید علامت قبول ۸۴

ورقه کبود علامت رد ۱

رئیس -- عده حاضر ۹۸ با ۸۴ رأی تصویب شد

اسامی موافقین

آقایان : حقنویس - خواجهوی - بی سلیمان -
میرزا سید علی - سلطان محمد خان عامری - کی استوان
اعتبار - امام جمعه شیراز - محمود رضا - ذوالقدر -
شیروانی - دکتر سنگ - روحی - فومنی - حاج
آقا رضا رفیع - آقا رضا مهدوی - فهمی - طاهری
اسدی - میرزا عبدالله خان ونوق - احتشام زاده - دشتی
دادگر - عصر انقلاب - فرهنگد - فرمند - حاج
غلامحسین ملک - عباس میرزا - میرزا حسن آية الله
زاده - ملک مدنی - خطیبی - آقا سید یعقوب - افسر
مرضی قلیخان بیات - میرزا علی اکبر امین - عدل -
موقر - میرزا هاشم آشتیانی - بدر - آوانس خان مساعد
اسکندری - امام جمعه اهر - حاج میرزا مرتضی -
میرزا عبدالحسین - ثقة الاسلام بروجردی - شیخ الاسلام
ملایری - ثقة الاسلامی - طباطبائی دبیا - دولتشاهی
محمد آخوند - میرزا ابراهیم خان قوام - سید حسین
آقایان - شریعت زاده - بامداد - جوانشیر - صالحی
میرزا عبد الباقی - آقا زاده سبزواری - امامی خوئی
زوار - ناسائی - ملک ابرج پور تیمور - یحیی خان
زنگنه - اعظمی - نگهبان - محمد تقیخان اسعد - وزیری
پالیزی - ملک آرائی - میر ممتاز - وکیلی طباطبائی -
سهراب خان ساکینیان - آقا علی زارع - مفتی - نقی زاده
افشار - نجومی - دکتر رفیع خان امین - اراهیمی -
دکتر مصدق - محمد ولیمیرزا - جهانشاهی - امیر حسینخان
ایلخان - اسکندر خان مقدم - سید جواد محقق :

مخالف - آقای ثابت .

رئیس -- چند دقیقه تنفس میشود .

(در این موقع جلسه برای تنفس تعطیل و بفاصله سه ربع
ساعت مجدداً بریاست آقای دبیا نایب رئیس تشکیل گردید)

کار کند که لا اقل سه ساعت کار کرده باشیم. بعلاوه در اضافات فوائد عامه هم دو سه نفر میخواهند صحبت کنند صحبت میکنند و تمام میشود آرا تمام کنیم بعد جلسه را ختم نمائیم.

نایب رئیس -- چون عده برای رأی کافی نیست عجاله بودجه فوائد عامه مطرح است. آقای روحی

روحی -- تصور نمیکم تا به پیشنهاد ختم جلسه رأی گرفته نشود و تکلیف آن معلوم نشود بشود در این قسمت مذاکره کرد. آقای دشتی فرمودند کاری نکردیم. چرا؟ لایحه دو دوازدهم را تصویب کردیم منتها آقایان قبل از (مجلس سه ربع ساعت بعد از ظهر ختم شد)

دستور يك مذاکرانی میفرمایند بعلاوه وقت گذشته و هوا هم کرم است لا یکلف الله نفساً الا وسعها. صبح ساعت نه بیائیم بنده هم موافقم ولی با کرم مخالفم.

نایب رئیس -- عجالتاً عده برای مذاکرات کافی نیست اگر اجازه میفرمائید جلسه ختم شود.

بعضی از نمایندگان -- صحیح است

نایب رئیس -- جلسه ختم میشود. جلسه آینه روز

سه شنبه چهار ساعت قبل از ظهر دستور بودجه فوائد عامه و وزارت خارجه

(مجلس سه ربع ساعت بعد از ظهر ختم شد)

قانون

اجازه پرداخت $\frac{2}{11}$ بودجه های مصوب پرداختی اسفند ماه ۱۳۰۵ برای مخارج دو ماهه

اردی بهشت و خرداد ماه ۱۳۰۶

مصوب ۲۱ خرداد ۱۳۰۶ شمسی

ماده واحده - وزارت عمالیه مجاز خواهد بود مخارج دولت را بابت دو ماهه اردی بهشت و خرداد ماه ۱۳۰۶ از قرار $\frac{2}{11}$ بودجه های مصوب و در حدود پرداختی که برای اسفند ماه ۱۳۰۵ تصویب شده است با رعایت قوانین مربوطه باین مخارج علی الحساب تأدیه نماید

تبصره ۱ - برای مخارج وصول عوائد انحصار قند و شکر و چای و مالیات راه معادل پنج درصد عایدات مزبور باین شرط بدولت اعتبار داده میشود که وجوه مزبوره فقط در سرحدات صرف تفتیش سواحل و جلوگیری از قاچاق و مخارج اداری کمرک از بابت وصول این عایدات شود و وزارت عمالیه مجاز است فقط در فروردین و اردی بهشت و خرداد ماه هذاه السنه از قرار $\frac{2}{11}$ صد پنج مذکور را پرداخت نماید

تبصره ۲ - وزارت عمالیه مکلف است بودجه وصول عوائد قند و شکر و چای و مالیات راه را که باید فقط در سرحدات صرف تفتیش سواحل و جلوگیری از قاچاق و مخارج اداری کمرک مرکز و سرحدات شود از تیر ماه ۱۳۰۶ طوری تعدیل نماید که از صدی سه عوائد مزبوره تجاوز نکند

تبصره ۳ - مصارف دوائر حق الثبت از محل اعتبار مذکوره در تبصره (۱) پرداخته خواهد شد

تبصره ۴ - تبصره دوم قانون مصوب یک دوازدهم فروردین ۱۳۰۶ ملغی است

این قانون که مشتمل بر یکماده است در جلسه بیست و یکم خرداد ماه یک هزار و سیصد و شش شمسی

بتصویب مجلس شورای ملی رسید

حسین پیرنیا : رئیس مجلس شورای ملی